

МАРИЯ: Здравето ми се възстановява вече, сир.

АНРИ: Не искам да ви правя нови упреци, ала желая да припомня колко лекомислено се отнасяте към себе си. Знаехте много добре, че е опасно и вредно да яздите кон в такова състояние, и все пак не ме послушахте.

МАРИЯ: Сир, няма мислите, че сърцето ми по-малко тъгува по нашето загубено дете?

АНРИ: Простете ми. Никога вече, кълна се, няма да ви кажа дума по това.

/Той целува ръката ѝ. На вратата се чука три пъти и се появява д-р Бетюн.

Д-р БЕТЮН: Простете за безпокойството, сир, но отново лоши новини. Емандрате се е върнал в Тесалоника!

АНРИ: Сега пак ще започнат старите разправии...

Д-р БЕТЮН: И то тъкмо сега, когато в България се готви някакво ново въстание.

АНРИ: Да. Този честолюбив монфератец е способен да влезе във връзка и подкрепи бунтовниците.

Д-р БЕТЮН: Помислете какво би станало, ако и епирците влязат в един такъв съюз?

АНРИ: Елате с мен, д-р Бетюн! Мария, сега ще ви оставя! По-късно ще дойда да ви видя пак!

/Двамата излизат. Мария крачи неспокойно. Предпазливо влиза Одет./

ОДЕТ: Мадам...

МАРИЯ: Одет?

ОДЕТ: Дирих ви навсякъде... Исках да ви кажа... Да... ви... съобща...

МАРИЯ: Одет, за бога... говорете! По-скоро! Не ме плашете!...

ОДЕТ: Долу пред входа на хиподрома, среднах... среднах...